

Válasz

VISSZHANG - XLVI. évfolyam 4. szám, 2002. január 25.

a Nyilvánosság Klub nyílt levelére (ÉS, január 18.)

December elején agyi infarktussal kórházba kerültem. Úgy gondolom, sztrókomhoz nem kis mértékben az is hozzájárult, hogy a Magyar Rádió Közalapítvány kuratóriumi tagjaként két év alatt kiélezett helyzetek részévé váltam úgy, hogy a négy történelmi egyház képviselőjeként többször kényszerültem konfliktusba saját lelkiismeretemmel. Az első "menetben" megtagadtam igenlő voksomat Kondor Katalintól, nem tartván őt felkészültnek az elnöki tisztt betöltésére. Ezt követően nehéz küzdelemben vesztettem a Marinovich-fordulóban. Tavaly nyáron írásban tiltakoztam a kuratórium elnökénél a Vasárnapi Újság gyalázatos hangneme, s az ellen, hogy a közszolgálati rádió vezetői egy televíziós adó náci hangütésű műsorában szerepelnek, illetve asszisztálnak ott, de ezt a levelet magánközlésként kezelték; így visszhang nélkül maradt.

A négy egyház közös, egyetértő felhatalmazása nélkül - hiába, ez már csak ilyen, egyébként nehéz, különös, jogilag pontosan körülhatárolt szerep - jelenleg sem vagyok abban a helyzetben, hogy civil kurátori minőségemben nyilatkozzak, állást foglaljak.

Mint magyar értelmiségi azonban szeretném rögzíteni lelkiismeretem szerinti álláspontomat: megfontoltan, tehát mindenféle hisztéria nélkül aggasztónak tartom az elnök asszony számomra méltatlan közszerepléseit. Igen, arra a bizonyos Makovecz-esetre is gondolok, ahol az állítólag nem létező antiszemitizmust toldotta meg idétlen, brekegő szójátékával. Változatlanul fájdalmasnak érzékelem a Vasárnapi Újság szélsőséges, gyomorforgatóan hazug megnyilvánulásait, s azt, ahogyan a Bródy Sándor utcában a fülünk hallatára eltorzul régi barátunk, a Magyar Rádió. (Néha már-már attól félek, hogy az utcától is elveszik a Bródy Sándor nevet, hiszen születésével esetleg nem méltó e megtiszteltetésre.) Szeretném szilárd szolidaritásomat kinyilvánítani mindazon kollégáimmal, akik - sztrókon innen és sztrókon túl - az emberi méltóságért és a szabad szellem szárnyalásáért küzdenek.

Súlyos betegségem miatt a rádió kuratóriumának munkájában egyelőre nem tudok részt venni.

Tisztelettel

Benedek István Gábor

író, újságíró